

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 232.890 van 12 november 2015
in de zaak A. 215.287/IX-8612**

In zake: Jos MOEYERSONS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Laeremans
kantoor houdend te 1853 Strombeek-Bever
Lakensestraat 41 bus 6
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Frederik Vandendriessche, Leopold Schellekens en
Jannick Poets
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 13 maart 2015, strekt tot de nietigverklaring van:

- de beslissing van de secretaris-generaal van het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media van de Vlaamse overheid, in het kader van de bevorderingsprocedure voor dossierbehandelaar Loopbaanbeheer (C2), luidens welke Jos Moeyersons niet beschikt over de functiespecifieke competenties voor deze functie, zoals aan betrokkene ter kennis gebracht met een brief van 14 januari 2015;
- de besluiten van de secretaris-generaal van het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media van de Vlaamse overheid van 14 januari 2015 waarbij vier andere

personeelsleden met ingang van 1 februari 2015 worden toegelaten tot de proeftijd in de graad van hoofdmedewerker.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 231.688 van 22 juni 2015 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen verworpen.

Het voormelde arrest is op 3 juli 2015 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Op 9 september 2015 heeft de hoofdgriffier, op verzoek van het aangewezen lid van het auditoraat, aan de verzoekende partij de mededeling ter kennis gebracht, bedoeld in artikel 11/3, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ (hierna: het algemeen procedurereglement).

De verzoekende partij heeft gevraagd om te worden gehoord.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 oktober 2015.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bart Laeremans, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Jannick Poets, die *loco* advocaat Frederik Vandendriessche verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Beoordeling

3. Naar luid van artikel 17, § 7, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, geldt ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest.

In dit geval heeft verzoeker geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend. Verzoekers raadsman bevestigt integendeel in een brief van 3 juli 2015 aan de Raad van State dat hij “namens [zijn] cliënt, gezien de intrekking van de beslissingen, geen verzoek tot voortzetting [zal] indienen”.

4. Het vermoeden van afstand van geding is in dit geval dan ook van toepassing.

IV. Kosten

5. De raadsman van verzoeker vermeldt voorts in zijn voormelde brief van 3 juli 2015: “wij [sturen] wel aan op de veroordeling van tegenpartij tot de kosten en de integrale rechtsplegingsvergoeding.”

In zijn brief van 16 september 2015 waarbij hij vraagt te worden gehoord, vermeldt de raadsman dat “er in dit dossier onduidelijkheid [blijft] over het lot van de kosten van deze procedure en de rechtsplegingsvergoeding, die ten laste dienen gelegd te worden van de tegenpartij”.

Ook ter terechtzitting dringt de raadsman van verzoeker erop aan dat de verwerende partij ertoe zou worden verplicht aan zijn cliënt het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding, namelijk 700 euro, te betalen.

6. De verwerende partij van haar kant stelt ter terechtzitting dat zij zich “gedraagt naar de wijsheid van de Raad wat betreft de kosten”. Voorts laat zij gelden, zoals zij reeds eerder in haar nota met opmerkingen heeft gedaan, dat “indien de Raad een rechtsplegingsvergoeding zou toekennen aan de verzoekende partij, deze rechtsplegingsvergoeding, gelet op de omstandigheden van de zaak en de [...] intrekking van de bestreden beslissingen, beperkt moet blijven tot het minimumbedrag van 140 euro”.

7. Gelet op de intrekking van de bestreden beslissingen door de verwerende partij, acht de Raad van State het gepast de verwerende partij te verwijzen in de kosten.

De enkele omstandigheid dat de bestreden beslissingen zijn ingetrokken, wat ertoe heeft geleid dat verzoeker geen voortzetting van de rechtspleging heeft gevraagd en dienvolgens artikel 11/3 van het algemeen procedurereglement wordt toegepast, impliceert overeenkomstig artikel 67, § 2, derde lid, van datzelfde procedurereglement weliswaar dat “geen verhoging [van de rechtsplegingsvergoeding] verschuldigd” is, maar staat er niet aan in de weg dat verzoeker aanspraak kan maken op het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding, ten bedrage van 700 euro. De verwerende partij voert geen andere bijzondere redenen aan die een vermindering van dit bedrag zouden kunnen verantwoorden.

BESLISSING

1. De Raad van State stelt de afstand van geding vast.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 12 november 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bert Thys,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Bert Thys